

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010107
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4421010107.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného E. U., pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2 Pv 517/20/4404 z 03.03.2021, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 27.05.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný E. U., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom P., K. č. XXX/X, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

dňa 21.12.2020 v čase približne o 12.30 h, v obci B., bez povolenia a súhlasu aktuálnych oprávnených užívateľov motorového vozidla U. M. a Z. U. a tiež bez povolenia a súhlasu vlastníka nákladného motorového vozidla značky IVECO DAILY 35C13 V, evidenčného čísla NZ-XXX-HB, X.:K rok výroby 2005 o hodnote 4.339,00 EUR, patriaceho spoločnosti T. dvor P. s.r.o., C.: XX XXX XXX, so sídlom N. XXX/XX, Z., odišiel týmto vozidlom preč po tom, ako bol s týmto vozidlom ako prázdny na váhe v priestoroch areálu Zberného dvora obce B. a toto použil na cestu do obce G. nad K. a späť do obce B., kde toto odstavil dňa 21.12.2020 na H. L. B. číslo XX bez auto kľúča, ktorý si obžalovaný vzal so sebou, pričom nikomu neoznámil, kde uvedené vozidlo zanechal a s nikým o tomto nekomunikoval, čím spoločnosti T. dvor P. s.r.o., C.: XX XXX XXX, so sídlom N. XXX/XX, Z., spôsobil škodu odcudzením auto kľúča vo výške 99,00 EUR, ktorý bol neskôr vrátený majiteľovi motorového vozidla v zlomenom, a teda nefunkčnom stave, a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina spisovej značky 1T/34/2016 zo dňa 30.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016, bol odsúdený pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona,

t e d a

zmocnil sa cudzieho motorového vozidla väčšej hodnoty v úmysle prechodne ho používať a spáchal čin a už bol za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona v znení Zákona č. 288/2020 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 216 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe T. dvor P. s.r.o., Z., N. č. XXX/XX, C.:XXXXXXXX škodu vo výške 99,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodená právnická osoba T. dvor P. s.r.o., Z., N. č. XXX/XX, C.:XXXXXXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 03.03.2021 pod sp.zn. 2Pv/517/20/4404 obžalobu na obvineného E. U. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 21.12.2020 v čase približne o 12.30 h, v obci B., bez povolenia a súhlasu aktuálnych užívateľov motorového vozidla U. M. a Z. U. a tiež bez povolenia a súhlasu majiteľa nákladného motorového vozidla značky IVECO DAILY 35C13 V, evidenčného čísla NZ-XXX-HB, X.:K rok výroby 2005, ktorého reálna hodnota v tom čase bola 4.339,00 EUR, patriaceho spoločnosti T. dvor P. s.r.o., C.: XX XXX XXX, so sídlom N. XXX/XX, Z., odišiel týmto vozidlom preč, po tom, ako bol s týmto vozidlom, ako prázdny, na váhe v priestoroch areálu Zberného dvora obce B., pričom toto vozidlo bolo dňa 21.12.2020 nájdené ako odstavené na H. L. B. číslo 50, v obci B., bez auto kľúča, ktorý si obvinený vzal po odstavení vozidla so sebou, pričom nikomu neoznámil, kde uvedené vozidlo zanechal a s nikým o tomto nekomunikoval, čím spoločnosti T. dvor P. s.r.o., C.: XX XXX XXX, so sídlom N. XXX/XX, Z., spôsobil celkovú škodu odcudzením auto kľúča vo výške 99,00 EUR, ktorý bol neskôr vrátený majiteľovi motorového vozidla v zlomenom, a teda nefunkčnom stave, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Žilina spisovej značky 1T/34/2016 zo dňa 30.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016, bol odsúdený pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, tiež výsluchom svedkov: U. M., Z. U., R. O., G. P., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uvádzal, že v predmetný deň pomáhal U. M. nakladať do auta a potom išiel s nimi do zberných surovín. Tvrdil, že U. M. mu dal peniaze, aby išiel do G. nad K. a tiež mu kázal zaniest' karirohože G. P., ktoré u tohto aj vyložil, pričom peniaze mu dal U. M. preto, aby od G. P. kúpil dávku pervitínu a ktorú aj kúpil. Medzitým volal M. G. P., či už je tam, pretože oni majú veci v zberných surovinách vybavené a aby sa vrátil. Po ceste naspäť mu vo vozidle došla nafta, bol preto nahnevany, zobral peniaze aj dávku drogy a odišiel domov do P., pričom potvrdil, že sa U. M. ozval až po týždni. Tiež sa bránil predloženou komunikáciou s U. M., ktorá podľa neho dokazuje, že M. neotravoval, ale on ho volal k nemu domov. Vypovedal, že deň predtým s M. popíjal, boli dohodnutí, že mu príde pomôcť s nakladaním odpadu, na druhý deň mu M. volal, že bude s bratom niečo riešiť, že bude doma okolo 10.30. hod a potom mu aj prišla v tomto čase správa, že je doma a môže prísť. Uviedol, že súčasťou tejto dohody nebolo, že bude viesť vozidlo, toto mu U. M. požičal a povedal mu, aby išiel opatrne, pretože vedel, že má zadržaný vodičský preukaz. Vozidlo si požičal tak, že po príchode do zberných surovín sa auto odvážilo, potom povedal, že pôjde odvážiť vozidlo ako prázdne a keď ho odvážil, povedal, že odchádza. Podľa vlastného vyjadrenia vozidlo ako prázdne na váhu viedol on, pretože U. nebol taký zručný a aj telefonoval a M. riešil s pracovníkom zberných surovín finančnú stránku a nakoniec tvrdil dokonca, že M. ho vyslovene požiadal, aby išiel s vozidlom na váhu. Skutočnosť oznámenia, že odchádza, obžalovaný opísal tak, že po odvážení auta sa vracal späť k nim, pracovník zberných surovín išiel vedľa vozidla, potom zastavil pri M. a cez okienko auta mu povedal, že ide za P. a bol tam vtedy aj ten pracovník, aj U., načo M. reagoval tak, že v poriadku a aby sa ponáhľal. Obžalovaný ďalej vypovedal, že potom išiel

za G. P., vyložil tie karirohože, dal mu peniaze a zobral tie veci, ktoré chcel M. a vracal sa naspäť. Keď sa mu minul benzín, išiel vlakom na P. a išiel s manželkou nakupovať. Tvrdil tiež, že počas toho, ako bol u G. P., tomuto volal M., či tam už je, M. mu nevolal, ani ho nekontaktoval, pretože sa mu ani nemal ako dovolať, keďže obžalovaný fungoval len cez messenger, ktorý je viazaný na internet a dáta. Tvrdil, že vozidlo zastalo asi 200-300 metrov od zberného dvora. U. M. ho kontaktoval, ale obžalovaný sa pripojil až 26. - 27.12., všetko mu vysvetlil, ospravedlnil sa, pretože bol v Čadci, odkiaľ pochádza, keďže mal nejaké osobné problémy a tiež poškodil kľúč od vozidla, ktorý mal u seba. Obžalovaný sa bránil, že drogy s G. P. dohodol v ten deň ráno M. s P., že ho pošle po drogy. Obsah svojej následne komunikácie s U. M., v ktorej mu vyčíta nedostatok benzínu vo vozidle s tým, že neprišiel ani do potravín, obžalovaný vysvetľoval tým, že chcel tajiť M..

Súd prečítal postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku skoršie výpovede obžalovaného, pričom v tej z 07.01.2021 sa vyjadril, že skutok spáchal tak, ako sa mu kladie za vinu uznesením o vznesení obvinenia, pri svojom dopočutí dňa 08.01.2021 zase, že po odvážení prázdneho vozidla odišiel na dodávku a povedal M. a U., že za chvíľu príde a išiel odniesť karirohože G. P. do G. nad K., kam ho poslal M..

Obžalovaný zmeny svojej výpovede vysvetľoval tým, že prvýkrát sa priznal, ale vtedy nevedel, čo povedal M., že naskočil do auta ako nejaký zlodziej, to ho nahnevalo a na hlavnom pojednávaní vyšiel s pravdou von, pretože má problém iba kvôli M. drogám.

Svedok U. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si požičal vozidlo od R. O., pretože chcel odvieť bordel do zberných surovín. Keď u neho doma s Z. U. nakladali do auta, prišiel obžalovaný, pomohol im a chcel, aby ho odviezli do Vrábiel. Svedok mu povedal, že v žiadnom prípade, pretože auto má požičané, nie je v ňom dosť paliva a po vybavení na B. chcel ešte nakladať ďalší bordel na chate. Dohodli sa, že obžalovaného zoberú po B., keďže ich o to žiadal. Išli do zberných surovín do obce Hul, šoféroval U., pretože svedok mal zadržaný vodičský preukaz, tam v zberných surovinách auto odvážili, vyložili odpad, potom auto zaparkovali na cestu pred zbernými surovinami, svedok išiel vybaviť do boudky záležitosti ohľadne odovzdania, U. telefonoval vonku a obžalovaný zrazu zobral auto a odišiel s ním preč bez toho, aby im čokoľvek povedal a videli ho odchádzať smerom na U.. Svedok obžalovanému dokonca aj volal, aj zdvihol, ale zostal ticho a potom už ani nebral telefón. Čakali ho asi tri hodiny a potom volal políciu. Svedok tiež vypovedal, že v ten deň ráno s obžalovaným aj volal, tento si chcel požičať peniaze, potom k nemu aj prišiel okolo 09.00. hod., požičal mu 20 alebo 25 Eur, svedok potom šiel po auto a vtedy k nemu obžalovaný prišiel znovu a aj im pomohol. Svedok tvrdil, že obžalovaný mal vedomosť o tom, že vo vozidle je málo paliva, pretože mu to aj hovoril, keď ho odmietol zobrať do Vrábiel. Svedok vypovedal, že obžalovaný riadil v zberných surovinách vozidlo, keď sa po vykládke išlo vážiť a ešte k tomu mal aj pripomienky, potom obžalovaný vyšiel s autom pred zberné suroviny, svedkovi sa zdalo, že z neho aj vystúpil, potom, keď bol v tej boudke, zrazu iba videl, že obžalovaný s vozidlom odchádza preč. Svedok tvrdil, že potom, ako sa mu už nepodarilo s obžalovaným skontaktovať, volal asi po hodine bratovi svedka U. a s ním prešli vozidlom oblasť až po X. a naspäť, či niekde auto a obžalovaného nevidia, potom volal O. a neskôr políciu. Svedok tiež uvádzal, že vo vozidle po vykládke odpadu v zberných surovinách zostali kože O. z nejakej poľovačky a tiež aj karirohože, ktoré boli O.. Svedok poprel, že by obžalovaného žiadal, aby akokoľvek týmito karirohožami manipuloval, prípadne ich niekam zaviezol, tiež to, že by obžalovaného požiadal, aby išiel za osobou G. P. alebo ju kontaktoval. Svedok nevyhlásil, že pozná osobu s menom G. P., pretože prichádza do kontaktu s množstvom ľudí, ale nevie ich spojiť s menom a preto môže ísť o taký prípad, že ho ako osobu pozná, lebo s ním do kontaktu prišiel, ale nevie, či je to osoba s takýmto menom. Svedok tiež poprel, že by obžalovaného žiadal, aby išiel vozidlom za osobu G. P. do G. nad K. odovzdať karirohože a kúpiť pre neho pervitín a tiež uvádzal, že obžalovaný mal podľa jeho vedomostí zadržaný vodičský preukaz, takže by mu ani nedovolil viesť motorové vozidlo, ktoré dokonca ani nebolo jeho.

Svedok Z. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pomáhal U. M. vypratávať garáž, prišiel tam obžalovaný, sadli do auta a išli do obce B.. Obžalovaný od nich chcel, aby ho zobrali do Vrábiel, ale hneď mu povedali, že ho tam nezoberú, že pôjdu iba po B. a tak išiel s nimi. Vozidlo viedol svedok, pretože jediný mal vodičské oprávnenie, všimol si, že ukazovateľ paliva ukazuje tohto málo, preto ešte volali jeho majiteľovi a ten im povedal, že po B. a späť im to bude stačiť. Svedok tiež vypovedal, že v zberných surovinách vážil auto po vyložení nákladu obžalovaný, pričom ho o to nikto nežiadal, obžalovaný vyšiel s vozidlom pred zberné suroviny, U. M. išiel do boudky s tým pánom, svedok telefonoval v areály a obžalovaný si to vozidlo potom zobral. Podľa vyjadrenia svedka si najskôr s U. M. mysleli, že si robí srandu, že sa vráti, preto čakali asi hodinu, potom volal brata a vozidlo hľadali, či obžalovanému nedošiel

benzín alebo sa mu niečo nestalo, pretože nechceli hneď volať políciu. Svedok tvrdil, že podľa neho sa z vozidla v zbernom dvore vyložil všetok náklad, nebol svedkom toho, že by U. M. obžalovaného s tým vozidlom niekam poslal alebo ho inštruoval, že má za niekým ísť, ani on takto obžalovaného neinštruoval, pričom M. obžalovanému aj volal, ale bol nedostupný. Podľa vyjadrenia svedka M. po odchode obžalovaného ešte niekomu volal, ale nevie komu, nevedel, kam obžalovaný s vozidlom ide, ale myslel si, že do X., keďže chcel, aby ho tam zobrali.

Svedok R. O. vypovedal v konaní pred súdom, že vozidlo patrí spoločnosti T. dvor P. s.r.o., ktorá ho splnomocnila na jej zastupovanie, pričom konateľmi a spoločníkmi sú jeho rodičia, on je riaditeľom spoločnosti a bol v rozhodný deň oprávnený s predmetným vozidlom nakladať. Uviedol, že vozidlo požičal U. Kosibovi, ktorý si mal odnieť nejaké železo s tým, že mu ho vráti potom, ako vybaví, čo potrebuje. F. na disponovanie s vozidlom dal aj Z. U., ktorý ho mal šoférovať, pretože M. nemal vodičský preukaz, súhlas pre použitie inou osobu U. M. neudelil, a teda ani na odovzdanie vozidla obžalovanému, pričom ani nemal vedomosť o tom, že obžalovaný bude vo vozidle. Následne mu U. M. volal, že mu vozidlo ukradli, že mu ho ukradol obžalovaný, svedok sa ho pýtal, ako mu mohol vozidlo ukradnúť a U. M. mu vysvetľoval, že si bol zobrať peniaze v železiarstve a že obžalovaný nasadol do vozidla a odišiel s ním. Svedok povedal U. M., nech ho nájde, pretože ho ukradli jemu. Potom mu volali policajti, že vozidlo sa našlo na B. a že ho treba odtiahnuť, išiel preto na uvedené miesto, kde k vozidlu neboli k dispozícii kľúče, keďže sa nenašli, vozidlo odťahal a asi po týždni mu volal M., že kľúče majú byť u nejakých Rómov, čo svedka už nezaujímalo, keďže kľúče vymenil, dal prerobiť aj imobilizér a všetko s tým súvisiace. Svedok tiež potvrdil, že vo vozidle v čase, keď ho M. požičiaval, bol iba vývrh ulovenej zveri, iné veci a teda ani karirohože tam neboli. Svedok vysvetľoval, že o okolnosti samotného použitia vozidla obžalovaným sa bližšie ani následne nezaujímal, pretože tomu, čo povie U. M., neverí, nakoľko sa viackrát stalo, že niečo tvrdil a pravda bola niekde inde, takže sa mu nedá vždy veriť.

Súd na návrh obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedka G. P., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že s obžalovaným je kamarát asi 6 rokov, pričom naposledy ho videl v ten deň, ktorý sa týka predmetnej dodávky. Vtedy sa obžalovaný u neho zastavil, vyložil u neho karirohože, rozprávali sa, medzitým mu volal človek, o ktorom si myslel je vedúci obžalovaného, keďže nevie o koho išlo, ten sa opýtal, či je obžalovaný u neho a povedal mu, aby mu odkázal, aby sa vrátil. Ohľadne karirohoží vypovedal, že s obžalovaným pozerali dodávku, aká je veľká, keďže vtedy potreboval niečo previesť, boli v nej karirohože a obžalovaný mu ich ponúkol na predaj, tak ich kúpil. S obžalovaným strávil asi 20 alebo 25 minút v čase okolo obeda. Svedok vypovedal, že keď mu telefonoval obžalovaného vedúci (čo svedok vysvetľoval tým, že zrejme obžalovaný mu predtým volal z jeho čísla), pýtal sa, či je tam obžalovaný a aby vrátil dodávku, obžalovaný to počul a povedal, aby svedok tomu jeho vedúcemu odkázal, že už ide, pričom ten človek v telefóne povedal konkrétne: „Nech padá naspäť!“. Svedok nevedel vysvetliť, prečo ten človek volal ohľadne obžalovaného práve jemu. Svedok tiež tvrdil, že ten človek mu volal ešte raz asi o 10 minút potom, ako obžalovaný odišiel, pýtal sa ho, či je ešte obžalovaný tam a svedok mu povedal, že už odišiel. Svedok ďalej uvádzal, že s obžalovaným nebol v ten deň dohodnutý na tom, že k nemu príde, nebavili sa o tom, či je obžalovaný vlastníkom karirohoží v dodávke, svedok si nepamätal, koľko za ne obžalovanému zaplatil s tým, že sa možno ani nevyrovnali. Svedok vypovedal, že hlas človeka, ktorý mu kvôli obžalovanému volal, mohol byť hlasom U. M., ktorého pozná, ale nie veľmi dobre s tým, že sa s ním stretol možno 2 alebo 3 krát a vyslovene uviedol, že mu v ten deň U. M. nevolal kvôli drogám a tento mu vlastne nevolal nikdy. Pripustil, že v ten deň možno obžalovanému predal dávku pervitínu, resp. mu ju dal zadarmo a nepamätal sa, že by mu obžalovaný hovoril, že chce kúpiť dávku pervitínu pre U. M..

Z odborného vyjadrenia k hodnote motorového vozidla Iveco 35C13V3950 EČ: O súd zistil, že jeho hodnota ku dňu 21.12.2020 bola 4.339,- Eur a z odborného vyjadrenia k hodnote originálneho kľúča k tomu motorovému vozidlu zase, že ku dňu 21.12.2020 bola jeho hodnota 99,- Eur.

Zo spisu Okresného súdu Žilina sp.zn. 1T/34/2016 súd zistil, že trestným rozkazom z 30.03.2016, právoplatným dňa 20.04.2016, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje predovšetkým na zápisnicu o ohliadke nájdeného motorového vozidla s fotodokumentáciou, závery znaleckého posudku z odboru kriminalistika, odvetvie

kriminalistická genetická analýza (podľa ktorých je DNA z tzv. dotykových stôp, zaistených v interiéri predmetného motorového vozidla z volantu a riadiacej páky pri jeho ohliadke po nájdení zmiešaným DNA profilu obžalovaného a ďalšej minimálne jednej osoby), evidenčnú kartu vozidla IVECO DAILY EČ:O elektronickú komunikáciu medzi obžalovaným a poškodeným, predloženú tak obžalovaným ako aj poškodeným a ďalšie listiny.

Na základe vyššie opísaného dokazovania a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti, ktoré umožňujú súdu pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich odpovede na položené otázky, súd dospel k záveru o dôvodnosti podania obžaloby na obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní spáchanie žalovaného skutku popieral s tým, že vozidlo síce použil na cestu do obce G. nad K., ale konal tak na priamy pokyn U. M., ktorý ho s ním poslal za G. P. vyložiť mu karirohože a kúpiť dávku pervitínu (čo U. M. s G. P. vopred dohodol) a späť do zberného dvora v obci B. sa nevrátil iba z dôvodu, že sa mu minulo palivo a keďže bol nahneváný, vozidlo nechal na tom mieste, odišiel domov a s U. M. sa spojil až s odstupom niekoľkých dní. Uvedená obrana obžalovaného, prednesená v konaní pred súdom, pre súd vyznela jednak nevierohodne aj s poukazom na časové súvislosti jej prednesenia v prebiehajúcim trestnom konaní a tiež za rozpornú s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi.

Z tohto hľadiska súd zdôrazňuje predovšetkým fakt, že obžalovaný vo výpovedi opísaná verzia priebehu skutku je z jeho strany v poradí už treťou, keďže najskôr spáchanie skutku priznával, neskôr argumentoval prevozom karirohoží G. P. na pokyn U. M. a na hlavnom pojednávaní už aj nákupom drogy od G. P. pre U. Kosibu na základe jeho žiadosti, pričom obžalovaný pre súd hodnoverným spôsobom nevysvetlil a ani logickými argumentmi nepodporil tieto postupné zmeny svojho postoja k za vinu mu kladnému trestnému činu.

Táto posledná obžalovaným prednesená obrana navyiac nekorešponduje ani s ostatnými dôkazmi, vykonanými na hlavnom pojednávaní, ale bola nimi v plnom rozsahu vyvrátená. V tomto smere súd poukazuje predovšetkým na obžalovaného plne usvedčujúcu výpoveď svedka U. M. a s jeho výpoveďou korešpondujúcu výpoveď svedka Z. U.. Obaja títo svedkovi zhodne a nemenne od začiatku trestného konania uvádzali, že obžalovaný ich žiadal, a to nástojčivo a opakovane, o odvoz do X. s tým, že túto jeho žiadosť radikálne zamietli jednak preto, že vo vozidle kontrola stavu paliva signalizovala jeho nedostatok a jednak podľa názoru súdu aj logickým argumentom svedka U. M., spočívajúcim vo fakte, že vozidlo mal iba požičané a navyiac mal vedomosť o skutočnosti, že obžalovaný v uvedenom čase nedisponoval vodičským oprávnením. Z týchto dôvodov svedkovia súhlasili s tým, že obžalovaného odvezú iba do obce B., kam smerovali do zberného dvora. Obaja svedkovia ďalej zhodne vypovedali, že obžalovaný síce vozidlo v zbernom dvore riadil pri jeho vážení ako prázdne, ale ani na tento úkon nebol nikým požiadany, konal tak iniciatívne sám (čomu nasvedčuje aj pokus obžalovaného o vysvetlenie tohto jeho konania: "U. nebol taký zručný, aj telefonoval a M. riešil finančnú stránku" a až na konkrétnu otázku odpovedal, že ho aj o to požiadala svedka U. M.) a potom, ako s vozidlom najskôr vyšiel pred areál zberného dvora, s týmto následne odišiel smerom na obce U. bez toho, aby povedal kam a za akým účelom ide. Svedok U. M. pritom poprel jednoznačne, že by obžalovanému dal kedykoľvek pred tým pokyn alebo ho žiadal, aby vozidlom išiel kamkoľvek, teda ani za osobou G. P., a to ani za účelom nákupu drogy. V opačnom prípade svedok U. M. nepochybne nemal dôvod ihneď sa pokúšať s obžalovaným spojiť, telefonovať mu a zisťovať dôvody tohto jeho konania. Tomuto tvrdeniu svedka U. M. pritom plne zodpovedá aj výpoveď svedka Z. U., ktorý síce ani nemal vedomosť o žiadnej takejto dohode medzi obžalovaným a svedkom U. M., avšak jednoznačne opisoval nielen svoju reakciu na odchod obžalovaného s vozidlom ako prekvapujúcu, ale aj také isté prekvapenie svedka U. M. s tým, že obaja si najskôr mysleli, že obžalovaný si robí žarty a čakali, že sa vráti ihneď a až keď sa tak nestalo ani po dlhšej dobe, sami iniciatívne hľadali obžalovaného a vozidlo v oblasti, kam pôvodne mal zámer cestovať - smerom na X..

Pokiaľ mala byť výpoveď svedka G. P., vypočutého na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby, obžalovaného vyvíňujúca, resp. potvrdzujúca jeho poslednú obhajobnú verziu, podľa názoru súdu nielenže nemá takú výpovednú hodnotu, ale je s obranou obžalovaného v rozpore. F. G. P. potvrdil jedine to, že obžalovaný v rozhodnom čase prišiel k nemu na predmetnej dodávke, predal, resp. mu bezplatne poskytol karirohože, o ktoré svedok prejavil iniciatívne záujem sám a pripustil možnosť bezplatného mu

poskytnutia pervitínu ako dlhoročnému kamarátovi. Svedok G. P. jednoznačne uviedol, že svedka U. M. pozná iba zbežne z dvoch alebo troch stretnutí a s týmto nielenže nebol dohodnutý na žiadnom dovoze karirohoží a predaji previtínu, ale tento mu ani nikdy v minulosti nevolal a ani s obžalovaným nebol vopred dohodnutý na stretnutí v ten deň. Uvedený svedok síce vypovedal, že v čase, keď sa obžalovaný u neho s vozidlom nachádzal, mu volal nejaký človek a zisťoval, či je obžalovaný u neho s tým, aby sa hneď vrátil, ale svedok tohto človeka podľa hlasu neidentifikoval ako svedka U. M., hoci to nevytlúčil s tým, že tohto považoval za vedúceho obžalovaného a skutočnosť, že tento disponoval jeho telefónnym číslom si vysvetľoval tak, že mu zrejme obžalovaný z neho niekedy predtým volal. Na druhej strane aj z opisu týchto telefonátov svedkom G. P. a ním konkrétne na otázku obhajoby uvedených slov volajúceho človeka pre súd vyplynulo, že obžalovaný bol týmto človekom hľadaný, a to opakovane, dokonca trvajúc na tom, aby vrátil vozidlo a tiež, aby „padal naspäť“. Uvedené svedkom G. P. uvádzané skutočnosti tak absolútne nepodporujú obranu obžalovaného, že svedok U. M. ho za uvedeným svedkom výslovne poslal, prikázal mu zaniešať mu karirohože a kúpiť dávku pervitínu, ale naopak, usvedčujú obžalovaného z toho, že vozidlo použil na cestu k tejto osobe z vlastného rozhodnutia a výlučne pre svoje potreby, ktorý záver plne zodpovedá výpovediam svedkov U. M. a Z. U., že obžalovaný sa vozidla zmocnil svojvoľne a zjavne zrealizoval svoj pôvodný zámer cestovať smerom na X., keď pôvodne žiadal svedkov o odvoz a z tohto dôvodu aj s nimi cestoval vo vozidle do obce B..

Obdobne podľa názoru súdu v prospech posledných tvrdení obžalovaného nesvedčí ani obsah ním predloženej elektronickej komunikácie so svedkom U. M. z 20.12.2020 a 21.12.2021, z ktorej podľa názoru súdu nevyplýva tvrdenie obžalovaného, že ho svedok U. M. „k nemu volal“. Z tejto komunikácie podľa názoru súdu vyplýva najskôr snaha svedka M. sa na obžalovaného nakontaktovať, potom oznámenie obžalovaného, že svedka navštívi a keďže tento v obžalovaným uvedený čas nemal byť doma, následne oznámenie, že je doma a teda obžalovaný môže prísť, čo podľa názoru súdu neznamena, že svedok obžalovaného k sebe volal. V konečnom dôsledku však obsah tejto komunikácie ani nemá žiadny priamy súvis so skutkom, ktorý je obžalovanému kladený za vinu a nereflektuje žiadne také skutočnosti, ktoré by vypovedali o následnom použití vozidla obžalovaným. Naopak, obsah neskoršej elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a svedkom M. zodpovedá plne výpovedi svedka M., keďže tento v reakcii na tvrdenie obžalovaného (a to ďalšej verzii jeho konania), že vozidlo bolo od začiatku na tom mieste, kde ho našli, pretože išiel kúpiť cigarety do obchodu a nafta mu došla hneď pred obchodom, reaguje rozhorčene tak, že nikam obžalovaného neposlal, keď mu od začiatku hovoril, že ho nikam nezoberie a navyiac s tým, že obžalovaného videli odchádzať smerom na X..

Obžalovaným prezentovanej obrane v konečnom dôsledku nezodpovedá ani neskoršie jeho správanie, keď po vrátení sa do obce B. a potom, ako sa vo vozidle minulo palivo na mieste iba minimálne vzdialenom od zberného dvora, toto zanechal na mieste, nevrátil sa pred zberný dvor, žiadnym spôsobom nekontaktoval svedka U. M. ani vlastníka vozidla nielen v tento deň, ale ani následne niekoľko dní a keď dokonca aj odcestoval mimo miesta svojho trvalého bydliska do Čadce za stavu, že vedel, že vozidlo nebolo majetkom svedka U. M., tento ho mal iba požičané a dokonca aj poškodil kľúč od uvedeného vozidla.

Na základe vyššie uvedených výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že obžalovaný v rozhodnom čase predmetné motorové vozidlo väčšej hodnoty použil na cestu z obce B. do obce G. nad K. a späť neoprávnene, nakoľko nemal na jeho použitie súhlas vlastníka tohto motorového vozidla ako ani v tom čase jeho oprávnených faktických užívateľov, a to za skutkových okolností uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku a teda aj napriek tomu, že už bol za taký čin v minulosti odsúdený.

Pre vyššie uvedený záver súdu postačovalo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie. Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na skúmanie duševného stavu svedka U. M., súd tento jeho návrh na doplnenie dokazovania odmietol, pretože na postup podľa § 150 Trestného poriadku nemal splnené zákonné podmienky. Súd totiž nevzhliadol žiadne pochybnosti o schopnosti svedka U. M. správne vnímať alebo vypovedať, existencia ktorých jedine indikuje spolu s ostatnými podmienkami skúmanie duševného stavu a ktoré pochybnosti v žiadnom prípade nemôže zakladať skutočnosť, že svedok opisuje priebeh skutku odlišne od obhajoby obžalovaného a ktorý stav je a v prejednávanej veci aj bol predmetom hodnotenia dôkazov súdom v zmysle už vyššie uvedených zásad hodnotenia dôkazov tak, ako je hore uvedené.

Súd tak uznal obžalovaného vinným majúc za to, že vo výroku rozsudku opísaným protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb, a to tak, že sa zmocnil cudzieho motorového vozidla väčšej hodnoty v úmysle ho prechodne používať a spáchal čin a už bol za taký čin odsúdený. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (keď sa obžalovaný neoprávnene zmocnil motorového vozidla v úmysle ho prechodne použiť vďaka tomu, že svedok U. M. ho má iba požičané), jeho následkami (v nadväznosti aj na hodnotu obžalovaným zmocneného vozidla), okolnosťami, za ktorých bol spáchaný (keď obžalovaný takto sa ním zmocnené vozidlo neoprávnene použil v čase, keď mal dokonca odobraté vodičské oprávnenie), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že tento je ženatý, otcom maloletého dieťaťa a z miesta bydliska nie sú o ňom uvádzané žiadne negatívne poznatky k jeho osobe a správaniu. Obžalovaný je aktuálne nezamestnaný, v minulosti bol zamestnancom spoločnosti Z. kúpalisko P. s.r.o., kde bol podľa posudku obce P. zamestnávateľom hodnotený kladne. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidovaných viacero postihov za priestupky, a to nielen na úseku cestnej dopravy (a to aj za jazdu pod vplyvom návykovej látky z roku 2016), ale tiež aj za majetkové priestupky (krádež bicykla, neuhradenie cesty za jazdu taxikom a tiež za neoprávnené použitie motorového vozidla vyradeného z cestnej premávky v roku 2017). Obžalovaný má v odpise z registra trestov viacero záznamov pre spáchanie trestných činov rôznorodého charakteru - prevažne majetkových, ale aj násilných a drogových trestných činov. Okrem odsúdenia, ktoré je súčasťou popisu skutku v prejednávanej veci, ide o nasledovnú obžalovaným spáchanú trestnú činnosť:

Vo veciach Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/15/2003 a 1T/181/2003 sa na obžalovaného síce hľadí, akoby nebol odsúdený, avšak uvedenou fikciou nezanikla skutočnosť, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti (a to aj trestného činu lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) dopustil. Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 5 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/63/2009 z 14.12.2011, právoplatným dňa 05.06.2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/33/2012, bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a za to mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Čadca vo veci sp.zn. 2T/81/2008 (odsúdenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona), z výkonu ktorého trestu bol podmienene prepustený dňa 26.02.2015 za určenia skúšobnej doby 2 roky, v ktorej sa fikciou osvedčil. Okresný súd Čadca rozsudkom sp.zn. 1T/61/2009 z 13.02.2013 pri uznaní viny obžalovaného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona upustil u neho od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/63/2009. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 21 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia skorších výrokov o treste vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 1T/34/2016 (odsúdenie, ktoré je súčasťou opisu skutku v prejednávanej veci) a Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 2T/136/2016 (odsúdenie pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, spočívajúci v spreneverení požičaného motorového vozidla aj s vecami v ňom sa nachádzajúcimi). Uvedený trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 04.04.2019.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu

obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Trestný zákon za prečin podľa § 216 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje trest odňatia slobody 1 až 5 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii okolností poľahčujúcich zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 28 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 28 mesiacov, majúc za to, že trest uvedenej výmery je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný. Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Súd je toho názoru, že uložený trest reflektuje okolnosti, za ktorých bol obžalovaným uvedený majetkový prečin spáchaný a predovšetkým osobu obžalovaného a doterajší prístup obžalovaného k dodržiavaniu právnym poriadkom určených noriem správania sa. Obžalovaný sa nielenže v prejednávanej veci do rozporu so zákonom nedostal po prvý krát (a v súvislosti s jeho spáchaním ignoroval aj fakt, že v rozhodnom čase mu bolo i odobraté vodičské oprávnenie), ale v minulosti opakovane páchal majetkovú, drogovú a aj násilnú trestnú činnosť vysokej závažnosti. V nadväznosti na právnu kvalifikáciu skutku v prejednávanej veci ide zo strany obžalovaného o špeciálnu recidívu, pričom obdobné modus operandi vykazuje aj obžalovaným v minulosti spáchaný priestupok proti majetku, spočívajúci v neoprávnenom použití vozidla vyradeného z cestnej premávky. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovanému v spáchaní trestného činu nezabránil ani predchádzajúce, a to aj prísne ním vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom posledný z nich vykonal iba dňa 04.04.2019. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v uvedenej výmere je tak podľa názoru súdu na mieste nielen pre dosiahnutie účelu trestu z hľadiska potreby doceliť nápravu obžalovaného, viesť ho k vedeniu riadneho života v budúcnosti, vyjadriť jeho morálne odsúdenie spoločnosťou a aj iných odradiť od páchania trestnej činnosti, ale, a to predovšetkým, si to vyžaduje účinná ochrana spoločnosti.

Poškodená právnická osoba T. dvor P. s.r.o. riadne a včas v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 150,- za zničený kľúč od vozidla. Keďže odborným vyjadrením bola hodnota uvedeného kľúča vyčíslená na sumu 99,- Eur, súd obžalovaného zaviazal k náhrade škody v prospech poškodenej právnickej osoby v tejto v trestnom konaní preukázanej výške a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú právnickú osobu podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).